



ת"פ 22847/04/16 - מדינת ישראל נגד זאהיר עיסה

בית משפט השלום בפתח תקווה

03 מאי 2017

ת"פ 22847-04-16 מדינת ישראל נ' עיסה

מ"ת 22835-04-16

מספר פל"א 152208/2016

לפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם זאהיר עיסה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד מאיה אשכנזי וקרן פינקלס

הנאשם וב"כ - עוה"ד מנצור

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בו יוחסה לו עבירה של תקיפת זקן, אשר גרמה לחבלה של ממש. מדובר באירוע מיום 8.4.16 בו הגיע המתלונן שהיה אז כבן 70 אל דוכן הפירות של הנאשם בשוק העירוני בפתח תקווה. הוא ביקש לרכוש מספר פירות אך בהמשך התחרט והחזיר את הפירות לדוכן. הנאשם לא היה שבע רצון מהתנהגות המתלונן ועל כן רץ לעברו תוך שהוא זורק את הפירות ופוגע בידיו. בהמשך תפס הנאשם בחולצתו של המתלונן והיכה מספר אגרופים בפניו ולבסוף דחפו בחוזקה ארצה ופונה לבית החולים באמבולנס, שם אותרו בגופו חבלות וביניהם המטומות ושפשופים בפנים ובאחת הידיים וכן שברים בעצמות האף ובכף היד.

על ההליך שבפני חלות הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, המחייבות קביעת מתחם עונש הולם למעשים שביצע הנאשם בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, בפסיקה הנוהגת ובמכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. ביסוד עבירות האלימות עומד הצורך להגן על שלומו וביטחונו של הציבור. הדברים יפים שבעתיים כאשר מדובר במתלונן המוגדר "זקן", כאשר לגבי קבוצה זו של בני החברה יש צורך בהגנה מיוחדת בשל הקושי הניצב בפניהם להגן על עצמם מפני פגיעה אלימה והכיעור הכרוך בפגיעה פיזית, באדם נטול הגנות. פגיעתו של הנאשם בערכים אלה הייתה



משמעותית, בשים לב לעוצמת התקיפה ולתוצאותיה. באשר לפסיקה הנוהגת, הרי שכפי שתיארו ב"כ הצדדים קיים מגוון רחב של מענים עונשיים למבצעי עבירות מעין אלה, בשים לב לנתונים המיוחדים של המעשה ושל העושה. יחד עם זאת, אין מנוס מהמסקנה כי מעשיו של הנאשם מצויים ברף חומרה גבוה באופן יחסי, במדרג החומרה, וזאת בשים לב לתוצאות הקשות שנגרמו, כפי שניתן ללמוד גם מהתמונות שהוגשו, מגילו המתקדם של המתלונן ומהתקיפה האלימה באופיה. לצד דברים אלה, יש גם לקחת בחשבון את העובדה כי המדובר במעשה מתוכנן מראש אלא בהתפתחות ספונטנית, אגב האינטראקציה בין הצדדים וכי הנאשם לא עשה שימוש בכלי משחית כלשהו, במסגרת התקיפה. באשר לפסיקה שהוגשה, הרי שהמאשימה הפנתה לפסק דין מביהמ"ש המחוזי בנצרת, בו נקבע מתחם עונש הולם שבבסיסו 9 חודשי מאסר בפועל, אלא שבאותו מקרה לצד העבירה של תקיפת זמן הורשע הנאשם גם בעבירה של חבלה חמורה, אשר אינה מיוחסת לנאשם שבפני. ניתן גם להצביע על החלטות בהם נקבעו מתחמי ענישה מקלים יותר, בעבירות מעין אלה, הכל בשים לב לנסיבות הספציפיות, למשל ברע"פ 4844/15 או בעפ"ג 19347-03-16. בשים לב למכלול הנתונים, אני סבור כי לצד המקרה שלפני יש מקום לקבוע מתחם שבבסיסו עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים. באשר לרף העליון, אסתפק בזה שהוצע על ידי המאשימה, כלומר 18 חודשי מאסר, על אף שלטעמי ניתן היה לקבוע גם רף גבוה יותר.

לאחר שנקבע המתחם יש לאתר את העונש המתאים לנאשם בגדר המתחם, בהתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו, לעברו ולהתנהלותו. בהקשרים אלה התקבל תסקיר מפורט מטעם שירות המבחן ממנו עולה כי מדובר באדם כבן 39, נשוי ואב לשלושה ילדים אשר אין לחובתו הרשעות קודמות כלשהן. הנאשם הודה, לקח אחריות, חש בושה עמוקה על מעשיו וכן צער ואמפתיה כלפי המתלונן. שירות המבחן התרשם מאדם מגובש, העובד באורח יציב, ללא מעורבות פלילית ואשר מנהל אורח חיים משפחתי תקין, מכבד את מערכות החוק ואינו נותן לגיטימציה להתנהגויות עברייניות ואלימות. שירות המבחן מעריך כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינו נמוך וכי הנאשם אף אינו זקוק למעורבות טיפולית, שכן יש לראות במעשיו משום חריגה אחת ויחידה מאורח החיים הנורמטיבי שהוא מנהל. על רקע זה ממליץ שירות המבחן להטיל עליו של"צ בהיקף של 250 שעות.

תמים דעים אני עם המאשימה כי מי שמבצע מעשי אלימות קשים, ללא כל הצדקה, במתלוננים מבוגרים וגורם להם לחבלות ממשיות דינו להישלח לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח. לצד עמדה עקרונית זו, לא ניתן להתעלם מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם ואשר הינו חיובי ביותר ומעיד על כך כי מדובר באירוע חריג, שאינו מאפיין כלל וכלל את התנהלותו של הנאשם. בנסיבות אלה, ימצא האיזון הנכון בהשתת עונש מאסר בפועל, המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ואשר ירוצה על דרך של עבודות שירות, לצד ענישה משלימה בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי מוסכם ומשמעותי בסך 10,000 ש"ח אשר הופקד בקופת ביהמ"ש.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, במתנ"ס ראש העין החל מיום 11.7.17.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות כלפי הגוף.



3. הנאשם יפצה את המתלונן, עד תביעה מס' 1 לכתב האישום, בסכום של 10,000 ש"ח אשר הופקד בקופת ביהמ"ש ויועבר למתלונן על ידי המזכירות.

4. קנס בסך 1,500 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 60 יום.

ככל שקיימת הפקדה בתיק המעצר, ניתן לקזז הקנס מההפקדה.

העתק יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

המזכירות תסרוק את המסמך ע/1.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ז, 03/05/2017 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי , שופט, סגן נשיאה

הוקלדעלידידוריתסבג